

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 729/2024
06.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Ивановић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Београда и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача и крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9735/19 од 31.08.2023. године, у седници одржаној 06.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача и крајњег корисника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 9735/19 од 31.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача и крајњег корисника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 9735/19 од 31.08.2023. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 335/17 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсано земљиште на кат.парц. бр. ..., површине .. м2 КО ..., па је корисник експропријације обавезан да предлагачу на име накнаде за наведено експроприсано земљиште исплати 3.951.008,60 динара са законском затезном каматом од дана доношења одлуке. Ставом другим изреке, крајњи корисник је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 290.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 9735/19 од 31.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе предлагача, противника предлагача и крајњег корисника и потврђено је првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви предлагача и противника предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противника предлагача и крајњи корисник су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба ванпарничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију, не захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача и крајњег корисника као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник РС“, број 45/13... 106/15), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају Плана детаљне регулације и решења Владе РС од 20.10.2011. године о утврђивању јавног интереса за експропријацију, предметно земљиште пренето у јавну својину Града Београда, а за потребе Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу ЈП Београд, ради изградње саобраћајнице Северна тангента од саобраћајнице Т6 до Панчевачког пута – Сектор 2 „Деоница од Зрењанинског пута – М 24.1 до Панчевачког пута – М 1.9“. Такође, побијаним решењем одлучено је о накнади за експроприсане непокретности, а ревизијом се указује да је потребно одлучити о ревизији, ради уједначавања судске праксе у примени члана 42. Закона о експропријацији, односно начина одређивање висине тржишне вредности непокретности. У спроведеном поступку, нижестепени судови су тржишну вредност експроприсаних непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за експроприсану непокретност у смислу члана 42. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, 23/01 и 20/09), израженог кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о одређивању накнаде за експроприсане непокретности, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије одлуке ревизијског суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима за одређивање накнаде за експроприсане непокретности као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је

условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаним решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена накнада за експроприсане непокретности од укупно 3.951.008,60 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (предлога ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднетог 23.07.2013. године), представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је Врховни суд нашао да ревизија предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић